सुरूपा बहुरूपाश्च तथा कल्माषकुण्डलाः ।
आदित्यवन्नाकपृष्ठे रेजुरैरावतोद्भवाः ॥ २ ॥
बहूनि नागवेश्मानि गङ्गायास्तीर उत्तरे ।
तत्रस्थानपि संस्तौमि मरुतः पन्नगानहम् ॥ ३ ॥
5 शतान्यशीतिरष्टौ च सहस्राणि च विंशतिः ।
सर्पाणां प्रग्रहा यान्ति धृतराष्ट्रे समेजति ॥ ४ ॥
ये चैनमुपसर्पन्ति ये च दूरपथं गताः ।
अहमैरावतज्येष्ठभ्रातृभ्यो ऽकरवं नमः ॥ ५ ॥
यस्य वासः कुरुक्षेत्रे खाण्डवे चाभवत्पुरा ।
10 तं नागराजमस्तौषं कुण्डलार्थाय तक्षकम् ॥ ६ ॥
तक्षकश्चाश्वसेनश्च नित्यं सहचरावुभौ ।
कुरुक्षेत्रे न्यवसतां नदीमिक्षुमतीमनु ॥ ७ ॥
जघन्यजस्तक्षकस्य श्रुतसेनेति यः श्रुतः ।
अवसद्यो मरुद्युम्ने प्रार्थयन्नागमुख्यताम् ॥ ८ ॥

15 एवं स्तुवन्नपि नागान्यदा ते कुण्डले नालभत तदापश्यत्स्त्रियौ तन्त्रे ऽधिरोप्य सुवेमं पटं वयन्त्यौ । तस्मिंश्च तन्त्रे कृष्णाः सिताश्च तन्तवः । चक्रं चापश्यद्द्वादशारं षड्भिः कुमारैः परिवर्त्यमानम् । पुरुषं चापश्यदश्वं च दर्शनीयम् । स तान्सर्वांस्तुष्टावैभिर्मन्त्रवादश्लोकैः ।

त्रीण्यर्पितान्यत्र शतानि मध्ये षष्टिश्च नित्यं चरति ध्रुवे ऽस्मिन् ।
चक्रे चतुर्विंशतिपर्वयोगे षट्त्वत्कुमाराः परिवर्तयन्ति ॥ १ ॥
20 तन्त्रं चेदं विश्वरूपं युवत्यौ वयतस्तन्तून्सततं वर्तयन्त्यौ ।
कृष्णान्सितांश्चैव विवर्तयन्त्यौ भूतान्यजस्रं भुवनानि चैव ॥ २ ॥
वज्रस्य भर्ता भुवनस्य गोप्ता वृत्रस्य हन्ता नमुचेर्निहन्ता ।
कृष्णे वसानो वसने महात्मा सत्यानृते यो विविनक्ति लोके ॥ ३ ॥
यो वाजिनं गर्भमपां पुराणं वैश्वानरं वाहनमभ्युपैति ।
25 नमो ऽस्तु तस्मै जगदीश्वराय लोकत्रयेशाय पुरंदराय ॥ ४ ॥

ततः स एनं पुरुषः प्राह । प्रीतो ऽस्मि ते ऽहमनेन स्तोत्रेण । किं ते प्रियं करवाणीति । स तमुवाच । नागा मे वशमीयुरिति । स चैनं पुरुषः पुनरुवाच । एतमश्वमपाने धमस्वेति । ततो ऽश्वस्यापानमधमत् । ततो ऽश्वाद्धम्यमानात्सर्वस्रोतोभ्यः पावकार्चिषः सधूमा निष्पेतुः । ताभिर्नागलोक उपधूपितः । अथ संभ्रान्तस्तक्षको ऽग्नेस्तेजोभयाद्विषण्णः कुण्डले
30 गृहीत्वा सहसा स्वभवनान्निष्क्रम्योत्तङ्कमुवाच । इमे कुण्डले गृह्णातु भवानिति । स ते प्रतिजग्राहोत्तङ्कः । प्रतिगृह्य च कुण्डले अचिन्तयत् । अद्य तत्पुण्यकमुपाध्यायान्याः । दूरं चाहम् । अभ्यागतः स कथं संभावयेयमिति । तत एनं चिन्तयानमेव स पुरुष उवाच । उत्तङ्क । एतमेवाश्वमधिरोह । एष त्वां क्षणेनैवोपाध्यायकुलं प्रापयिष्यतीति । स तथेत्यु-